

Arrest

nr. 194 668 van 7 november 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**
in haar hoedanigheid als voogd voor X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN**
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid als voogd voor Maki HUSSEIN YUSUF, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, in bijzijn van haar voogd: Mevr. A. M. F MELLAERTS, en haar advocaat J. SCHELLEMANS *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn van Madhibaan (Kulbeer)-origine. U bent minderjarig. U verklaart geboren te zijn in Dhoobley in het district Afmadow van de provincie Lower Jubba. Toen u acht jaar oud was bent u verhuisd naar het dorp Makahaarey nabij Belet Hawa in de provincie Gedo. Jullie dienden te verhuizen omwille van de problemen die uw broer kende. U verklaart dat hij een huwelijk aanging tegen de wil van de familie van het meisje.

Uw broer in kwestie, Muzamil Hussein Yusuf verliet daarop het land en reisde naar België. In september 2010 werd hij erkend als vluchteling (CGVS-nummer 10/14407) en hij verwierf ondertussen de Belgische nationaliteit. Uw vader en een andere broer kwamen in dit conflict om het leven. Uw moeder ging bij haar zus in een vluchtelingenkamp in Kenia wonen en u ging samen met uw twee broers en een zus bij uw oom en tante in Makahaarey nabij Belet Hawo in de provincie Gedo wonen. U woonde er samen met uw oom en tante en hun gezin op het platteland. U stond er in voor het vee. U ging dagelijks met het vee op pad op zoek naar graaslanden. U verklaart dat de oom waar u bij verbleef lid was van Al Shabaab. Hij probeerde u en uw broers reeds geruime tijd te overtuigen van hun doelstellingen en jullie aan te sporen zich bij hen aan te sluiten. Eind 2015 verliet uw oom voor vier weken het huis. Hij kwam daarna terug met vier andere mannen en nam uw twee broers mee om zich aan te sluiten bij Al Shabaab. Ook u wou hij meenemen om zich bij Al Shabaab aan te sluiten. Om dit te vermijden hielp uw tante u om te vertrekken. Ze nam u mee naar Belet Hawa waar u twee dagen bij de uitbater van een theehuis verbleef. Na twee dagen vertrok u samen met een smokkelaar met de auto naar de grens met Ethiopië. U diende per boot de grens met Ethiopië over te steken. U reisde vervolgens verder naar Soedan en door de woestijn naar Libië. Vanuit Libië ging u per boot naar Italië en van daar reisde u met de bus verder naar België. Op 18 maart 2016 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een kopie van de verblijfsdocumenten van uw broer neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kunt met name niet aannemelijk maken daadwerkelijk sinds uw achtste tot uw vertrek naar België in het dorp Makahaarey, gelegen nabij Belet Hawo in de provincie Gedo verbleven te hebben. Tijdens het gehoor voor het CGVS worden u meerdere vragen gesteld over deze plaats waar u verklaart verschillende jaren te hebben verbleven en er te hebben ingestaan voor het hoeden van het vee van uw oom en tante. Hierbij werd steeds rekening gehouden met uw jonge leeftijd (zowel op het moment van vertrek uit uw beweerde land van herkomst, op het moment van de door u gedane asielaanvraag in België als op het moment van het gehoor voor het Commissariaat-generaal). **Zelfs rekening houdend met uw profiel weet u niet te overtuigen wat betreft uw beweerde verblijf in deze regio.**

Hoewel u verklaart steeds met het vee van uw tante en uw oom op pad te zijn gegaan en daarbij afstanden tot 15 km te hebben afgelegd (gehoorverslag CGVS p.8 en p.11) **schiet uw geografische kennis van de regio schromelijk te kort.** U kunt slechts twee dorpjes noemen die in de omgeving van uw oom en tante gelegen zouden zijn en slaagt er niet in enige andere plaatsen op te noemen. Met betrekking tot deze dorpjes verklaart u er alleen over te hebben gehoord en er niets van af te weten. U hoorde enkel uw broer deze twee plaatsen vernoemen maar kan niet schetsen in welke context hij over deze dorpjes zou gepraat hebben (gehoorverslag CGVS p.9-10).

*U slaagt er verder niet in ook maar enige indicatie te geven van de richting van welke plaatsen u dan wel zou gegaan zijn wanneer u met het vee op stap ging (gehoorverslag CGVS p.12). Noch de namen van enige plaatsnamen, noch de manier waarop u deze regio benoemde kunt u aangeven, wat toch uiterst opmerkelijk is voor iemand die elke dag met het vee rondtrok. Bovendien is de informatie die u aanreikt eveneens manifest onjuist. U noemt Khadijo Haji als één van de kleine plaatsjes die dichtbij waren (gehoorverslag CGVS p.10). Volgens de toegevoegde kaarten dient men om dit dorp te bereiken echter eerst Belet Hawo voorbij te gaan en is het zelfs nog een heel eind voorbij Belet Hawo gelegen. Aangezien u verklaart dat Belet Hawo reeds een dagreis verwijderd is van de plaats waar u beweert te hebben verbleven kan dit dorp bezwaarlijk als een naburig dorp beschouwd worden. Dit terwijl wel een aantal andere dorpjes in de omgeving van Makahaarey kunnen worden teruggevonden. Vijf dorpjes die u genoemd worden en die nabij Makahaarey zijn terug te vinden herkent u dan weer niet (gehoorverslag CGVS p.18-19). Naast deze dorpjes rond Makahaarey kunnen op de toegevoegde kaarten nog verschillende andere dorpen worden teruggevonden. Uw bewering dat in een straal van 15km geen mensen, of andere dorpen, of andere plaatsen die een naam werden gegeven kunnen worden teruggevonden is dan ook absoluut onwaar. **Het valt uiterst moeilijk aan te nemen dat u, ook al was u op dat moment nog jong, op uw omzwervingen in de regio nooit ook maar enige naam van een buurdorp zou hebben opgevangen.***

*Ook wanneer men nog dicht bij uw eigen belevingswereld tracht aan te leunen slaagt u er niet in te overtuigen. **Uw eigen beschrijvingen van de regio waar u zich verplaatste zijn uiterst summier te noemen.** U verklaart dat u te midden het niets verbleef en dat er slechts op een kleine afstand nog twee families woonden en er een plaats is om de dieren te laten drinken (gehoorverslag CGVS p.7). Daarnaast noemt u enkel nog een rivier en een waterput waar jullie water vandaan haalden (gehoorverslag CGVS p.9). Wanneer nogmaals wordt aangedrongen de omgeving waarin u woonde zo goed mogelijk te beschrijven stelt u enkel vaagweg dat men verder diende te gaan om het vee te laten grazen wanneer het niet regende en dat je er alleen maar bomen en koeien kon zien (gehoorverslag CGVS p.11). Niet alleen is het **weinig aannemelijk dat u niets kwijt zou kunnen over de omgeving waarin u meer dan vijf jaar heeft verbleven en waar u in uw eentje er op uit trok om het vee te laten grazen**, het schaadt eveneens uw geloofwaardigheid dat u er niet in zou slagen een beschrijving te geven van de route die men diende te nemen om de waterput te bereiken. U beschrijft dit op geen enkele manier, u verklaart enkel een oude man te hebben gevolgd en de weg niet te kunnen beschrijven omdat het donker was (gehoorverslag CGVS p.9). Indien u deze route geregeld aflegt valt het binnen de verwachtingen dat u er op zijn minst in slaagt enige herkenningspunten onderweg te benoemen. U geeft verder aan dat er geen weg loopt tussen Belet Hawa en Makahaarey (gehoorverslag CGVS p.11). Op de kaarten van de regio toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat er wel degelijk een weg loopt tussen Makahaarey en Belet Hawa. Bovendien zijn er niet enkel bosjes te situeren tussen beide plaatsen, zoals u beweert, maar zijn ook betrekkelijk grote vluchtelingenkampen tussen beiden gelegen.*

Rekening houdend met uw voorgehouden profiel, de relatief jonge leeftijd waarop u uit de regio zou zijn gevlucht en het gegeven dat u amper scholing genoot, kan enigszins begrip worden opgebracht voor een wat beperkte kennis over de omgeving rond uw beweerde dorp. Echter, uw kennis over deze omgeving en de situatie in de regio is zo goed als onbestaande, zodat een verblijf in deze regio niet kan weerhouden worden. Ook van een jonge tiener kan er namelijk verwacht worden dat hij er in slaagt de omgeving waarin hij zich dagelijks begaf enigszins te omschrijven. Het feit dat u er op geen enkele manier in slaagt uw onmiddellijke omgeving te beschrijven schaadt uw geloofwaardigheid meer dan vijf jaar in deze regio te hebben verbleven. Daarnaast bent u eveneens volledig onwetend over frappante gebeurtenissen in de regio waar u verklaart te hebben verbleven. U verklaart niets af te weten van de problemen in uw regio. U haalt enkel aan dat uw tante u vertelde dat in Belet Hawa clans vochten om de controle over de stad. Dit zorgde niet voor hevige gevechten maar enkel voor conflicten en spanningen tussen de clans (gehoorverslag CGVS p.13). U hoorde over geen andere gevechten of conflicten en u kunt enkel gokken dat Al Shabaab er soms aanvallen uitvoert (gehoorverslag CGVS p.14). **Uit de objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat het allerminst rustig was in de regio in de periode waarin u verklaart er te hebben verbleven. Vooreerst braken in 2011 hevige gevechten uit tussen Al Shabaab en het Somalische leger. Dit geweld bracht een grote vluchtelingenstroom op gang en dient voornamelijk gesitueerd te worden in het drielandenpunt tussen Somalië, Kenia en Ethiopië. Dit is precies waar u verklaart al die tijd verbleven te hebben. Er vielen verschillende doden, huizen werden vernield en vee werd gestolen waarna het merendeel van de burgerbevolking gevlucht is, Belet Hawa als een spookdorp achterlatend. **Hoewel u nog uiterst jong was op dat moment kan worden verwacht dat u een dergelijke escalatie van geweld en volksverhuizing op zijn minst zou hebben opgemerkt.****

Vervolgens kon de Somalische overheid Belet Hawo veroveren maar er bleven zich incidenten voordoen met Al Shabaab. Zo was er in juni 2012 een hevig gevecht waarbij Al Shabaab de stad voor korte tijd weer kon innemen. Vervolgens braken in mei 2014 opnieuw gevechten uit in de regio tussen Doolow en Belet Hawo, exact waar u verklaart te hebben verbleven. Volgens de toegevoegde informatie vielen hierbij verschillende burgerslachtoffers. Ook hier blijkt u niets van te hebben opgevangen. Daarnaast vond nog kort voor uw vertrek een aanval door Al Shabaab plaats op het politiekantoor en een hotel in Belet Hawo. **Het is weinig geloofwaardig dat u van uw tante, die om de twee à drie weken naar Belet Hawa ging (gehoorverslag CGVS p.10), slechts zou vernomen hebben over enige 'spanningen' tussen clans maar dat u compleet onwetend zou zijn over grotere incidenten in de nabij gelegen stad.** Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt geeft u plots aan wel degelijk gehoord te hebben over hit and run-aanvallen en ontploffingen. Wanneer u echter naar een voorbeeld wordt gevraagd verwijst u naar aanvallen in Mogadishu die u via de radio heeft vernomen maar verklaart u over geen enkele aanval in Belet Hawa te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS p.17). **Dat u helemaal niets zou opgevangen hebben over de gebeurtenissen in uw regio, gebeurtenissen die een onmiddellijk effect hebben op uw eigen veiligheid, schaadt, zelfs wanneer uw jonge leeftijd in rekening wordt gebracht, uw geloofwaardigheid de jaren voor uw vertrek in deze regio te hebben verbleven.** In dezelfde lijn kan er op gewezen worden dat u verklaart nooit enige Ethiopische of Keniaanse troepen in de regio te hebben opgemerkt (gehoorverslag CGVS p.14-15). Uit de toegevoegde informatie blijkt echter dat wel degelijk buitenlandse soldaten in de regio actief waren. **Ook in deze geeft u blijk van weinig voeling met de situatie in de regio waar u verklaart gedurende de laatste zeven jaar voor uw reis naar België te hebben verbleven.**

Daarentegen kon u wel enige algemene informatie verschaffen. U vernoemt en verduidelijkt het concept van Jubaland en geeft aan wie aan het hoofd staat van Jubaland (gehoorverslag CGVS p.18), u vernoemt de governor van Belet Hawa (gehoorverslag CGVS p.13) en u verklaart alle districten met hun hoofdstad te kunnen noemen in Lower Juba en ook nog andere steden uit Gedo (gehoorverslag CGVS p.19). **Het is uiterst opmerkelijk dat u wel over dergelijke gedetailleerde kennis zou beschikken maar in gebreke blijft wanneer het onderwerpen betreft die uw onmiddellijke leefwereld aangaan.** Deze tentoongespreide kennis is dan ook allerminst in staat de geloofwaardigheid van uw verblijf in Makahaarey te herstellen, integendeel, dit komt sterk ingestudeerd over en schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid. **Het is vooral een gebrek aan doorleefde verklaringen over persoonlijke ervaringen en gebeurtenissen over deze periode in Makahaarey die uw beweerde verblijf in dit dorp ongeloofwaardig maken.**

Ook op basis van uw clankennis betreft slaagt u er niet in te overtuigen de laatste zeven jaar in Makahaarey nabij Belet Hawo in de provincie Gedo te hebben verbleven. Ook op dit vlak is uw kennis namelijk uiterst beperkt en gefragmenteerd. Over uw eigen clan, de Kulbeer, een subclan van de Madhibaan, kan u zo goed als niets kwijt. U verklaart dat zij een minderheidsgroep betreffen die worden gediscrimineerd en dat zij bepaalde specifieke jobs uit oefenen. U kan echter geen enkele andere subclan van de Madhibaan benoemen buiten uw eigen subclan (gehoorverslag CGVS p.19). Ook al werd u opgevoed door uw tante en verklaart u weinig sociaal contact te hebben gehad kan er verwacht worden dat u toch enigszins zicht heeft op de opdeling binnen uw eigen clan. Temeer u uw geboortestreek verklaart te hebben verlaten na de clangerelateerde problemen die uw broer er kende. Zowel uw vader als uw broer zouden gestorven zijn ten gevolge van een clanconflict. Er kan derhalve verwacht worden dat de clan wel degelijk een rol speelde binnen uw familie en u hier enigszins vertrouwd mee zou zijn. Daarnaast weet u evenmin of er nog andere clans zijn die worden gediscrimineerd en of de Madhibaan verwant zijn met enige andere clan (gehoorverslag CGVS p.20). Wanneer u de Hawrarsame worden genoemd, een andere clan uit de regio die volgens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie eveneens met discriminatie te maken krijgt, blijkt u hier nog nooit over gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS p.18). U beweert verder het onderscheid tussen 'guri' en 'galti' te kennen maar duidt dit niet correct. U verklaart dat het om een benaming gaat waarmee op de stam wordt neergekeken (gehoorverslag CGVS p.20) terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat het een onderscheid betreft tussen degene die reeds lange tijd in het gebied wonen en degene die er pas recentelijk zijn aangekomen. Aangezien u zelf een nieuwkomer was in het gebied is het opmerkelijk dat u dit onderscheid niet zou maken. **Deze opmerkingen leiden er toe moeilijk geloof te kunnen hechten aan uw verblijf als Madhibaan nabij Belet Hawo.** Vervolgens bent u evenzeer onwetend over de clans die in uw regio aanwezig zijn. Buiten dat u op de hoogte bent dat de Marehaan de meerderheid vormen en u twee clans noemt waartussen een clanconflict zou hebben plaatsgevonden kan u geen enkele andere aanwezige clan vernoemen. Ook van de Marehaan weet u maar één subclan te noemen (gehoorverslag CGVS p.11). Zelfs van de enige familie die in uw buurt gehuisvest was kent u de clan niet (gehoorverslag CGVS p.13). **Ook deze gebrekkige clankennis, zelfs voor iemand op jonge leeftijd die eerder geïsoleerd zou zijn opgegroeid, is in die mate beperkt dat dit de stelling versterkt dat er geen geloof kan worden**

gehecht tot aan uw vertrek in de regio van Belet Hawo te hebben verbleven. Hoewel u er niet in slaagde te overtuigen wat betreft uw Madhibaan-origine dient er evenwel worden op gewezen dat het loutere lidmaatschap van een minderheidsgroep niet automatisch tot een erkenning als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève zou leiden. Een individuele vrees voor vervolging dient aannemelijk te worden gemaakt. **U haalt weliswaar aan dat uw clan wordt gediscrimineerd maar kunt dit gezien uw geïsoleerd bestaan op geen enkele manier concreet maken.** U verklaart dat u racisme zou kennen indien u er gebleven was en u, net zoals uw broer, niet zou kunnen huwen met een meisje naar keuze. U verklaart echter evenzeer dat u enkel onder uw familie bleef en er derhalve niemand was die u kon discrimineren (gehoorverslag CGVS p.20). Daarnaast is van een huwelijk en de mogelijke problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien nog geen sprake. **Hieruit valt dan ook niet af te leiden dat u enige individuele vervolging heeft ondergaan omwille van uw etnische afkomst.** Ook louter op deze basis komt u dan ook niet in aanmerking voor een erkenning als vluchteling.

Waar u verder documenten neerlegt die aantonen dat uw broer werd erkend als vluchteling en ondertussen de Belgische nationaliteit verwierf dient er worden op gewezen dat dit onvoldoende zwaarwichtig is om uw recent verblijf in Somalië aan te tonen. Uw broer vroeg namelijk reeds in 2010 asiel aan en u verklaart zelf slechts acht jaar oud te zijn geweest wanneer u de plaats waar u samenwoonde met uw broer, namelijk uw geboortedorp Dhoooley, verlaten te hebben (gehoorverslag CGVS p.8). **Zodoende biedt de erkenning van uw broer op geen enkele manier uitsluitel over uw verblijfplaats gedurende de laatste zeven jaar.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit dorp Makahaarey nabij Belet Hawa in de provincie Gedo. **Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recent verblijf in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.** Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Makaaray nabij Belet Hawo heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 14 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen steeds de waarheid te vertellen (gehoorverslag CGVS p.3). Ook gedurende het gehoor werden de twijfels met betrekking tot uw verblijf in de regio van Belet Hawa geuit om u de kans te bieden hier een verklaring voor te bieden of uw verklaringen aan te passen (gehoorverslag CGVS p.17-19). Wanneer wordt opgeworpen dat er veel problemen waren in de omgeving van Belet Hawo, ook kort voor uw vermeend vertrek, en dat het opmerkelijk wordt bevonden dat u daar niets van zou hebben opgemerkt, kan u slechts enkele algemene incidenten noemen in Mogadishu waar u zelf geen enkele ervaring mee

heeft en kan u geen voorbeeld geven van enig incident in Belet Hawo (gehoorverslag CGVS p.17). Ook wanneer u er wordt op attent gemaakt dat het moeilijk valt uw recente verblijfplaats te bepalen indien u geen kennis geeft van uw onmiddellijke omgeving stelt u enkel dat u heeft verteld wat u weet (gehoorverslag CGVS p.19). Ook uw advocaat geeft aan dat er twijfel werd geuit bij uw afkomst maar wijst ter verdediging enkel op uw profiel en uw jonge leeftijd. Uw jonge leeftijd kan onvoldoende verschoning bieden voor de vaststelling dat u er niet in slaagt elementaire kennis te verschaffen over uw onmiddellijke leefomgeving.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat uw broer, Hussein Yusuf Muzamil, op het Belgische grondgebied verblijft en erkend werd als vluchteling.”

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “2. Beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus Muzamil Hussein Yusuf dd. 15 september 2010” ; “3. Gehoorverslag Muzamil Hussein Yusuf dd. 2 september 2010”; “4. UK Home Office, Country Information and Guidance: South and central Somalia: Majority clans and minority groups, maart 2015”; “5. European Asylum Support Office (EASO), EASO Country of Origin Information report. South and Central Somalia Country overview, August 2014, beschikbaar op <http://www.refworld.org/docid/542e8b9d4.litmr>”; “6. UNHCR, International Protection Considérations with Regard to people fleeing Southern and Central Somalia, januari 2014, p.8-10”; “7. ACCORD, Clans in Somalia. Report on a Lecture by Joakim Gundel, COI Workshop Vienna, 15 May 2009 (Revised Edition), december 2009, p. 7-23”; “8. UNHCR, International Protection Considérations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update III, 27 October 2014, <http://www.refworld.org/docid/544e446d4.html>”; “9. UNHCR, Summary Conclusions on International Protection of Persons Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence, Roundtable 13 and 14 September 2012, Cape Town, South Africa, 20 December 2012, para.8, <http://www.refworld.org/docid/50d32e5e2.html>”; “10. UNHCR, Vanessa Holzer, The 1951 Refugee Convention and the Protection of People Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence, September 2012, p. 5 & 22, <http://www.refworld.org/docid/50474ff162.html>”; “11. UNHCR, Expert Meeting on Complementarities between International Refugee Law, International Criminal Law and International Human Rights Law: Summary Conclusions, July 2011,

<http://www.refworld.org/docid/4e1729d52.html>"; "12. UNHCR, *Interpreting Article 1 of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees*, april 2001, § 11, beschikbaar via <http://www.refworld.org/docid/3b20a3914.html>"; "13. BCHV, "Waarom de meeste Syriërs vluchtelingen zijn.", november 2014, p. 48, 55-56 [http://www.cbar-bchv.be/Portals/0/Juridische%20informatie/Asiel/Analyses/Etude Syrie CBAR NL LR.pdf](http://www.cbar-bchv.be/Portals/0/Juridische%20informatie/Asiel/Analyses/Etude%20Syrie%20CBAR%20NL%20LR.pdf)"; "14. Minority Rights Group International, *No redress : Somalia's forgotten minorities*, 2010, beschikbaar op <http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/DCAF9B4C12ED9AC8C12577E4004A9973-FullReport.pdf>."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 mei 2017 een schending aan van "de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), artikel 3 EVRM juncto artikel 13 EVRM, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel".

Het verzoekschrift benadrukt dat het vaststaat dat "verzoeker de Somalische nationaliteit heeft en tot de Madhibaan-clan behoort. De bestreden beslissing stelt enkel dat op basis van verzoekers clankennis zijn recente verblijfplaats niet kan worden aangenomen."

Bovendien haalt het verzoekschrift aan dat verzoekers broer M.H.Y. in België als vluchteling erkend werd omwille van de problemen die hij kende ten gevolge van het behoren tot de Madhibaan-clan, hierbij verwijzende naar stukken 2 en 3. "Het was hem niet toegelaten met iemand van de meerderheidsclan te huwen en riskeerde om die reden te worden gedood door haar familie. Bij dit conflict kwamen verzoekers vader en oudste broer om het leven."

Het verzoekschrift betoogt dat de Madhibaan-origine van verzoekers broer M.H.Y. volledig werd erkend en aanvaard door verwerende partij. Logischerwijze behoort verzoeker tot dezelfde clan als zijn broer en dient zijn Madhibaan-origine eveneens te worden erkend.

In ondergeschikte orde merkt het verzoekschrift op dat de relatief beperkte kennis van verzoeker met betrekking tot zijn eigen clan te verklaren is door het feit dat hij zonder zijn ouders is opgegroeid. Het verzoekschrift legt uit: "Toen hij oud genoeg was om over zijn clangeschiedenis te leren werden zijn vader en oudste broer vermoord. Ten gevolge van deze traumatische gebeurtenis kreeg zijn moeder psychiatrische problemen, waarna ze door haar schoonzus werd meegenomen naar een vluchtelingkamp in Kenia. Verzoeker nam zijn intrek bij zijn tante op het platteland, die hem nooit veel geleerd heeft over zijn clanlijn. Gelet op de situatie waarin verzoeker leefde (namelijk in volledig sociaal isolement, zoals ook erkend door verwerende partij) is het dan ook niet meer dan logisch dat hij niet elke subclan van de Madhibaan of zijn eigen volledige clanlijn heeft geleerd."

Verder stelt verzoeker dat geen rekening gehouden werd met de zaken die hij wel kon vertellen over zijn clan. Het verzoekschrift herneemt dat verzoeker onder meer aangaf dat "zijn broer Muzamil gehuwd was met een meisje uit de Ogaden-clan (meer bepaald van M.Z.), die de meerderheid uitmaakten in Dhoooley (gehoorverslag CGYS p. 5-6). Hij verklaarde eveneens dat de Madhibaan-clan ernstig gediscrimineerd wordt en niet mag huwen met een meerderheidsclan (gehoorverslag CGVS p. 5), dat ze Midgan worden genoemd en weggeduwd (idem, p. 20), dat hij nooit naar een stad zou kunnen gaan zonder het slachtoffer te worden van racisme en discriminatie, noch met eender welk meisje zou kunnen huwen of zou kunnen werken (idem, p. 21). Hij kon eveneens over zijn clan vertellen dat zij gewoonlijk dieren slachten en vlees verkopen of schoenen repareren als werk doen (idem, p. 20)". Het verzoekschrift betoogt dat verzoekers verklaringen aangaande de Madhibaan in overeenstemming zijn met de beschikbare landeninformatie, toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 5, p. 21, 43; stuk 14, p. 12, 30).

Verwerende partij gaat er volgens verzoeker geheel aan voorbij dat "verzoekers gezin volledig uit mekaar is gescheurd naar aanleiding van de ernstige discriminatie van de Ogaden-clan ten opzichte van hen als Madhibaan. Deze feiten hebben aanleiding gegeven tot de erkenning van verzoekers broer M.H.Y. als vluchteling in België en worden bijgevolg niet betwist door verwerende partij." Verzoeker beweert ten gevolge van deze problematiek gevlucht te zijn naar het platteland van Makahaarey, ver weg van de bewoonde wereld.

“Verzoeker leefde sedert de leeftijd van acht jaar in een sociaal isolement en kon omwille van deze discriminatie onmogelijk terugkeren naar een stad of dorp, waar hij nooit zou kunnen werken, studeren, huwen met wie hij wil”. Het verzoekschrift laat gelden dat het dan ook overduidelijk is dat verzoeker persoonlijk schade heeft geleden ten gevolge van zijn afkomst, en bij een terugkeer naar Somalië nog steeds genoodzaakt zou zijn zich ergens in *“the middle of nowhere”* te vestigen, en vooral ver weg te blijven van de bewoonde wereld om nieuwe ernstige discriminatie en problemen te vermijden.

Voorts haalt verzoeker beschikbare landeninformatie aan waaruit blijkt dat de Madhibaan een ernstig achtergestelde groep uitmaken die het slachtoffer van discriminatie en uitsluiting zijn (stuk 4, p. 4, 22-23; stuk 5, p. 48).

Volgens het verzoekschrift heeft verzoeker, als lid van een minderheidsclan, onmiskenbaar een risicoprofiel. Verzoeker verwijst naar de richtlijnen van het UNHCR (stuk 6), waaruit blijkt dat mensen uit Zuid- en Centraal Somalië die lid zijn van een minderheidsclan een mogelijk objectief risico lopen.

Het verzoekschrift voert verder aan dat *“Minderheidsgroepen zoals de Madhibaan worden op sociaal, economisch en politiek niveau gediscrimineerd, zijn op deze verschillende vlakken erg zwak en geïsoleerd en worden blootgesteld aan ernstige mensenrechtenschendingen”* en verwijst naar de toegevoegde informatie (stuk 5, p. 49-50, p. 101 en stuk 7, p. 11, p. 14; stuk 4, p. 5, punt 1.3.4).

Verzoeker stelt voorts dat een clan op allesomvattende wijze de verschillende aspecten van het leven, de maatschappij en het individu bepaalt en verwijst naar stuk 7 (p. 7, p. 8, p. 21) en stuk 4 (p. 10, punt 2.1.1; p. 7, punt 1.3.12; p. 13, punt 2.2.1). Het verzoekschrift geeft aan dat het belang van clanbescherming extra groot is in de huidige volatiele politieke en veiligheidssituatie in Somalië en verwijst naar stuk 7 (p. 23) en stuk 4 (p. 13, punt 2.2.4; p.27, punt 2.6.23).

Verzoeker besluit dat deze objectieve landeninformatie wijst op een objectief verhoogd risico als Madhibaan in Somalië. Het verzoekschrift is van oordeel dat verzoeker met dit risicoprofiel een gegronde vrees voor vervolging als lid van een bepaalde groep. Op basis van deze vrees kan verzoeker in aanmerking komen voor het vluchtelingenstatuut onder de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Het verzoekschrift verwijst naar de bij het verzoekschrift gevoegde stukken 8, 9, 10 en 11, waaruit blijkt dat UNHCR stelt dat in bepaalde omstandigheden een gegronde vrees op vervolging kan bestaan omwille van het behoren tot een bepaalde etnische groep zelfs zonder dat het nodig is een persoonlijk doelwit van vervolging te vormen. Verzoeker stelt dat, ondanks deze beschikbare informatie en ondanks verzoekers verklaringen die perfect overeenstemmen met deze informatie, verwerende partij geen enkel onderzoek heeft gedaan naar een mogelijke vervolging op grond van verzoekers etnische afkomst. *“De bestreden beslissing beperkt zich er (verkeerdelijk, cf. supra) toe te stellen dat verzoeker zijn individuele vervolging niet concreet maakt en besluit dat hij daardoor niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Het administratief dossier bevat echter geen enkele objectieve landeninformatie over de Madhibaan.”* Dit vormt volgens verzoeker een flagrante inbreuk op de samenwerkings- en onderzoeksplicht van verwerende partij, voorzien door artikel 4.3 van de Kwalificatierichtlijn. Verzoeker haalt verder aan dat het Hof van Justitie in de zaak van 22 november 2012, M. M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland en Attorney General, C-277/11, de samenwerkingsplicht heeft verduidelijkt. Verzoeker geeft aan dat deze samenwerkingsplicht en verplichting tot grondig onderzoek ook voortvloeit uit artikel 3 *juncto* 13 van het EVRM. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat deze artikelen de Lidstaten ertoe verplichten een zo grondig mogelijk onderzoek te doen van de verschillende elementen die op een reëel risico op een schending van artikel 3 van het EVRM kunnen wijzen. (zie o.a. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S t. België en Griekenland*, §§ 293 en 387).

Verzoeker stelt dat specifiek over Somalische asielaanvragers van een minderheidsgroep, verschillende rapporten uitleggen waarom het zo belangrijk is om het aspect van hun etnische afkomst individueel en grondig te onderzoeken en verwijst naar stuk 4 (p. 7, punt 1.3.13).

Verwerende partij moet hierbij niet enkel nagaan of verzoeker al het slachtoffer werd van vervolging in het verleden, maar ook onderzoeken wat het risico zal zijn bij een terugkeer. Hierbij moet de verwerende partij in overweging nemen dat zijn verblijf in België de kwetsbare situatie van verzoeker mogelijks heeft vergroot. Over de mogelijkheid tot erkenning als vluchteling op basis van een objectief risico, sprak het EHRM zich uit in de zaak N t. Zweden van 20 juli 2010.

UNHCR is zelfs van mening dat in bepaalde omstandigheden de objectieve omstandigheden voldoende zijn om over te gaan tot een erkenning, zo blijkt uit stuk 12, aldus het verzoekschrift. *“Zoals het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen stelt, moet de vrees voor vervolging eveneens op een prospectieve manier beoordeeld worden, los van eventuele persoonlijke vervolging in het verleden.”*

Door onvoldoende rekening te houden met het risicoprofiel van verzoeker als Madhibaan en de beschikbare landeninformatie, schendt de tegenpartij ook het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, zo stelt het verzoekschrift.

Verder voert het verzoekschrift aan dat het vluchtelingenstatuut los staat van recent verblijf. *“Het aantonen van recent verblijf is echter geen voorwaarde die vervuld moet zijn opdat iemand als vluchteling erkend wordt. De vluchtelingendefinitie in het Vluchtelingenverdrag en deze van de Kwalificatierichtlijn vereisen niet dat een vluchteling recent in zijn land van nationaliteit heeft verbleven”*. Het verzoekschrift herneemt de hierboven gedane vaststelling of de asielzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft prospectief, het anticipeert op wat er met de asielzoeker zou gebeuren bij terugkeer naar het land van herkomst.

Verzoeker haalt aan dat de Raad reeds in dezelfde zin geoordeeld heeft in haar arrest nr. 135 737. Ondanks de twijfel over de recente herkomst van de persoon in kwestie, werd haar toch de vluchtelingenstatus toegekend omdat haar Somalische origine wel degelijk vaststond en zij *in casu* als Somalische vrouw zich in een bijzonder kwetsbare positie bevond. Vaststaande rechtspraak van de Raad bepaalt dat ook indien het CGVS verklaringen ongeloofwaardig acht dit een nauwkeurig onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging niet in de weg mag staan (CCE, nr. 45.396, 24 juni 2010). Verzoeker stelt voorts dat ook het *“EHRM in Singh tegen België tot een schending van artikel 3 EVRM in combinatie met artikel 13 EVRM omdat het geloofwaardigheidsonderzoek eraan in de weg stond dat de elementen die tot de kern van het asielrelaas behoorden onderzocht werden door de asielinstanties”*.

Verzoeker betoogt verder dat *“[r]ecent verblijf kan enkel een rol spelen voor toepassing van het concept 'eerste land van asiel' in het geval de asielzoeker elders een reële bescherming verkregen heeft. De bewijslast hiervoor ligt echter bij de asielinstanties. Indien de asielinstanties niet kunnen aantonen dat verzoeker toegang heeft tot reële bescherming in een ander land, dient de vrees voor vervolging onderzocht te worden t.a.v. het land van nationaliteit, in casu Somalië. Verzoekers vluchtmotieven en risico op ernstige discriminatie gelden in heel Somalië, los van zijn recente verblijfplaats”*.

Het verzoekschrift merkt op dat de discriminatie van de Madhibaan zich in elk deel van Somalië voordoet, inclusief de regio's die door verwerende partij als veilig worden beschouwd zoals Somaliland, Puntland en Mogadishu. Verzoeker verwijst naar het rapport van 2010 (stuk 14, p. 17-24) van Minority Rights Group International, waarin melding van discriminatie op sociaal vlak, evenals op vlak van onderwijs, arbeidsmarkt, politieke vertegenwoordiging en toegang tot justitie wordt gemaakt (stuk 5, p. 202). In Somaliland zou een iets tolerantere sfeer hangen (stuk 14, p. 17), in Puntland is de situatie dan weer erger (stuk 14, p.19-21). Ook in Mogadishu blijft de situatie voor minderheidsgroepen erbarmelijk (stuk 4, p. 25, p. 27-28).

Hieruit volgt volgens het verzoekschrift dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van nationaliteit een gegronde vrees voor vervolging heeft, ongeacht waar hij zich zou vestigen en dit ongeacht waar hij de laatste jaren voor zijn vertrek heeft verbleven.

In ondergeschikte orde is het verzoekschrift van oordeel dat verzoeker *“minstens in aanmerking [komt] voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, b) Vw.”*. Verzoeker loopt bij terugkeer naar Somalië namelijk een ernstig risico om opnieuw te maken te krijgen met zeer verregaande discriminatie ten opzichte van hem als lid van een minderheidsclan, en riskeert zo het slachtoffer te worden van een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In hoofdorde wordt gevraagd de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De commissaris-generaal hechtte geen geloof aan verzoekers voorgehouden recent verblijf in Makahaarey, Somalië, noch aan zijn behoren tot de Madhibaan-clan, en hij verzoekers geografische, socio-politieke en clankennis ernstig ontoereikend achtte.

2.4. Verzoeker, geboren op 25 november 2001 en aldus minderjarig, verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal geboren te zijn in Dhoobeeley, Lower Juba, Somalië, en aldaar te zijn opgegroeid, maar in 2009 naar Makahaarey, nabij Belet Hawo, in de provincie Gedo, Somalië te zijn verhuisd waar hij tot zijn vlucht uit Somalië eind 2015 heeft verbleven. Er kan aldus van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij van zijn 8ste tot zijn 14de in Makahaarey, Gedo, Somalië, heeft gewoond (gehoorverslag van het CGVS van 14 maart 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 4, 7). Waar het verzoekschrift verduidelijkt dat verzoeker toen op het platteland (in sociaal isolement) bij zijn tante is gaan wonen, die hem nooit veel geleerd heeft over zijn clanlijn, kan de Raad niet inzien waarom de kennis van een clan meer bepalend zou zijn in de stad of minder op het platteland. De bewering dat verzoeker niet opgegroeid is in een nucleair gezin kan al evenmin overtuigen nu het net kenmerkend is van een clantoebehoren dat dit het gezin overstijgt. Ook verzoekers tante was Madhibaan en had dus in deze kringen haar contacten en aanknopingen die verzoeker moet hebben waargenomen. Waar verzoeker stelt dat zij in isolement woonden komt dit dan ook voor als een loutere bewering. Evenmin kan uit zijn CGVS-verhoor blijken dat verzoeker op het platteland opgroeide. Verzoeker kent de namen van seizoenen niet, de benamingen van de plaatsen waar hij met het vee graasde, de droogte en de gevolgen voor de veehouders en boeren, de grote gevechten in zijn omgeving, terwijl dergelijke zaken ook voor personen jonger dan verzoeker kunnen aangebracht worden, desgevallend onvolledig en in eigen bewoording.

2.5. Het verzoekschrift voert aan dat verzoeker een beperkte, doch correcte kennis over zijn voorgehouden clan heeft. Echter in tegendeel tot wat het verzoekschrift beweert kan uit zijn verklaringen *“Wij zijn van de Madhibaan-clan. In Somalie zeggen ze dat iemand van Madhibaan niet iemand van Ogaden kan trouwen.*

Ze verachten en discrimineren ons.” (CGVS-verslag, p. 5) en dat de Madhibaan “*geen eigen plaatsen [hebben], ze wonen onder andere mensen. Als ze trouwen onder elkaar doet niemand hen kwaad, in de stad zijn ze gediscrimineerd. Ze worden Midgan genoemd en worden weggeduwd.*”, alsook dat ze “*dieren [slachten] en ze verkopen vlees. Ze repareren ook schoenen.*” (CGVS-verslag, p. 20)” niet blijken dat verzoeker bijzonder bekend is met deze bevolkingsgroep. Immers uit dergelijke opmerkingen kan enkel afgeleid worden dat verzoeker oppervlakkig gehoord heeft over de Madhibaan en voor het overige kunnen deze uitspraken op elke gediscrimineerde bevolkingsgroep worden toegepast.

2.6. Het verzoekschrift betoogt voorts dat de Madhibaan-origine van verzoekers broer M.H.Y. volledig werd erkend en aanvaard door verwerende partij en dat verzoeker tot dezelfde clan als zijn broer behoort en aldus zijn Madhibaan-origine eveneens dient te worden erkend. Op basis van de door verzoeker neergelegde documenten, de erkenning van verzoekers broer als vluchteling en het gehoorverslag in het kader van verzoekers broers asielpcedure kan de Raad vaststellen dat verzoekers broer inderdaad de vluchtelingenstatus werd toegekend. Gezien deze beslissing niet gemotiveerd wordt, kan de Raad niet nagaan op grond waarvan verzoekers broer als vluchteling erkend werd. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers broer tijdens zijn gehoor bij het CGVS op 2 september 2010 verklaard had tot de Madhibaan-clan te behoren en Dhoobeeley, Somalië te zijn ontvlucht omwille van de problemen die voortvloeiden uit zijn huwelijk met een vrouw die tot een meerderheidsclan (Ogaden) behoorde. De beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling van 15 september 2010 vermeldde het volgende: “*Na een grondige beoordeling van de motieven van uw asielaanvraag beslis ik u de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen.*”

2.7. Uit de lezing van het CGVS-verhoor van 2 september 2010 van verzoekers broer blijkt dat zijn broer amper ondervraagd werd over de Madhibaan en dat zijn verklaringen over deze clan niet veel verder reiken dan deze van verzoeker terwijl hij duidelijk beter bekend is met de Ogaden. Er kan dan ook niet eenduidig worden vastgesteld dat dit de reden is waarop hij de vluchtelingenstatus werd toegekend. De Raad kan aldus evenmin nagaan of de asielaanvraag van verzoeker - gezien zijn minderjarige leeftijd – enige andere verbanden heeft met de asielaanvraag van zijn meerderjarige broer, gronden waarop de erkenning als vluchteling van zijn broer zijn gesteund. Dit kan evenmin blijken uit het CGVS-verhoor van verzoeker.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 april 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK